

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

A mai számból

Globálisan teljesítette évi tervét a 61/1. Építőipari Vállalat (4. oldal)
A Gördülöcsapágygyár segítségével a megye gépállomásainak (4. oldal)
Televíziós színház Moszkvában (4. oldal) — Hírek (4. oldal) — Sport (4. oldal)

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVFOLYAM, 305. SZAM

ARA 50 FILLÉR

SZERDA, 1953 DECEMBER 30.

A mezőgazdaság fejlesztéséről beszélt Hegedűs András elvtárs a Központi Vezetőség ülésén*

A Központi Vezetőség október 31-i ülésének határozata leszögezte, hogy Magyarországon a szocializmus további építésének kulcskérdése és egész fejlődésünk döntő láncszeme a mezőgazdasági termelés fejlesztése. Ezen fontos megállapítás alapján dolgozta ki a politikai bizottság a mezőgazdaság fejlesztésének programját.

A mezőgazdaság általános fejlesztésére irányuló nagy célkitűzéseket — amelyek a tervezet tartalmaz — csak akkor lehet végrehajtani, ha egész pártunk és egész népünk megérti, hogy a mezőgazdasági termelés kérdésének felvetése egyenesen következik népi demokráciánk egész eddigi gazdasági és politikai fejlődéséből. E terv végrehajtása ezért nem is szűkebb parasztkérdés — mint ahogyan sokan még ma is gondolják — hanem egész népünk ügye.

A mezőgazdasági termelés gyors fejlesztését nagyon mélyreható gazdasági okok teszik szükségessé. Nép gazdaságunkban jelenleg nagy aránytalanság van az ipar és a mezőgazdaság között, ami az iparban is és a mezőgazdaságban is komoly zavarokat okoz: közismert, hogy az ipari termelés a felszabadulás előttihez képest több mint háromszorosára nőtt, ugyanakkor a mezőgazdasági termelés egy helyben topog.

Elsősorban ez az aránytalanság okozta azt, hogy a mezőgazdasági termelés nem tudta megfelelően kielégíteni a lakosság élelmiszerekben mutatkozó szükségleteit, amelyek az utóbbi évek folyamán gyorsan nőttek, mert sokszáz ezerral emelkedett a bérből és fizetésből élők száma, és mert városban és falun egyaránt nőtt a dolgozók jogos igénye, a több és jobb élelmiszer iránt.

A Központi Vezetőség júniusi határozata és a kormányprogram — amely új szakaszt nyitott népi demokráciánk történetében — gazdaságpolitikánk alapvető feladataként a dolgozók, elsősorban az ipari munkások, életkörülményeinek állandó javítását jelölte meg. Az e célkitűzés elérése érdekében eddig végrehajtott intézkedések osztatlan örömet okoztak a dolgozók minden rétegében, de még csak kezdeti lépésnek tekinthetők. Abhoz, hogy tovább tudjunk menni, mindenekelőtt meg kell teremteni az életszínvonal emelésének anyagi feltételeit, elsősorban a mezőgazdasági termelés fejlesztése útján.

A mezőgazdaságnak az ipari termeléssel szemben való elmaradottságának felszámolása azonban nemcsak gazdasági okokból, hanem a munkás-paraszt szövetség megerősítése szempontjából is szükséges.

A mezőgazdasági termelés fejlesztésének napirendre tűzése és az a segítség, amelyet az ipari munkásság, fejlett szocialista iparunk ad a falunak, kedvezően

fogja éreztetni hatását, mert megteremti a lakosság életkörülményei állandó javításának legfontosabb előfeltételét, az élelmiszerek bőségét; ugyanakkor a mezőgazdasági termelés fellendülése, a virágzó mezőgazdaság, egyben jómódú megelégedett dolgozó parasztságot is jelent. Mindez megerősíti a munkásosztály és a dolgozó parasztság elszakíthatatlan szövetségét, népi demokráciánk alapját.

Ezek azok a gazdasági és politikai okok, amelyek miatt egész népi demokráciánk továbbfejlődésének alapvető kérdésévé vált a mezőgazdasági termelés növelése. Felreértétek elkerülése végett azt is meg kell mondani, hogy a mezőgazdasági termelés fejlesztése és továbbsegítése az ipar és mezőgazdaság közötti rendkívüli aránytalanság felszámolása után is, a szocializmus építésének fontos részét fogja képezni: továbbra is pártunk politikájának előterébe fog állni, annak alapját fogja

képezni, mert ez az egyetlen járható útja annak, hogy megvalósítsuk gazdaságpolitikánk alapvető célkitűzését, a dolgozók életszínvonalának állandó emelését. E kérdés napirendre tűzése tehát megfelel egész népünk, munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk és értelmiségünk érdekének, azért tűzés nélkül mondhatjuk, hogy országos ügy ez, melynek megoldására mozgósítani kell pártunk minden erejét, egész dolgozó népünket s népgazdaságunk minden erőforrását.

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésében támaszkodunk kell országunk vezető erejére: ipari munkásságunkra és fejlett szocialista nagyiparunkra. Ipari munkásaink, fejlett szocialista nagyiparunk segítségével a mezőgazdaságot gyorsan el tudjuk látni gépekkel, a termelés fejlesztéséhez szükséges különféle ipari termékekkel és emelt ipari munkásaink nélkülözhetetlen segí-

seget tudnak adni a mezőgazdaságnak a fejlett technika alkalmazásában is.

A mezőgazdasági termelés fellendítésében nagy segítséget kell, hogy adjon értelmiségünk: a mezőgazdasági szakemberek, mérnökök, tanárok és tanítók szak tudása, tapasztalata is feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a földművelés kulturáltsága rövid idő alatt nagy léptekkel haladjon előre. A pártszervezeteknek úgy kell dolgozniuk, hogy régi értelmiségünk zöme a fiatalokkal váltva, ezen ügy nagy jelentőségét felismerve, lelkesedéssel és odaadással munkálkodjék a terv maradéktalan végrehajtása érdekében.

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésében a földművelés és állattenyésztés kulturájának emelésében bátran támaszkodhatunk egész dolgozó parasztságunkra, annak szorgalmára és szakértelmére, népi demokráciánk, pártunk és kormányunk iránti hűségére, hazafias érzésére.

hogy teljesen felszámoljuk mezőgazdaságunknak az ipartól való elmaradását s megteremtjük a kizsákmányolástól mentes, jómódú falusi életet.

Sok termelőszövetkezet és állami gazdaság már eddig is kiemelkedő eredményt ért el. Ugyanakkor nagyrészt még nem példamutató nagyüzemi gazdaság: természetlagaik, különösen a kapásoknál, alacsonyok és nem kielégítő az állattenyésztés hozama sem. A termelőszövetkezetek a földművelésügyi minisztérium, az állami gazdaságok, elsősorban a volt állami gazdaságok és erdők minisztériuma hibájából, különösen azok bürokratikus vezetési módszere miatt, nem tudták megfelelően hasznosítani a nagyüzemben rejlő hatalmas lehetőségeket kiaknázására azt a segítséget, amit az állam már eddig nyújtott részükre. Közrejátszott ebben még az is, hogy sok termelőszövetkezetben és állami gazdaságban túrhirtetlen a munkafegyelem, nagy a hanyagság és nem bicskúlik meg — sőt elherdálják — a társadalmi tulajdont. Emiatt termelőszövetkezeiteink jelentékeny része jelenleg még nem eléggé vonzó és még mindig elég olyan állami gazdaság van, amelyek nem mintaképe, hanem szegénye a szocialista nagyüzemi termelésnek.

A kulákgazdaságok területe az elmúlt években erősen lecsökkent. Míg 1949-ben a szántóterület 17 százaléka tartozott kulákgazdaságokhoz, jelenleg 4,7 százaléka. Ez a csökkenés egyben azt is mutatja, hogy a kulák-kizsákmányolás korlátozásának politikája átészott a kulákgazdaságok likvidálásába. Ez is csökkentette a mezőgazdasági termelés színvonalát, mert a kulákok által az államnak átadott földek jelentős részét mint tartaléktérületet, nem művelték meg kellőképpen.

A mezőgazdasági termelés fellendítésének előfeltétele, hogy pártunk parasztpolitikájában az elmúlt években elkövetett hibákat kijavítsuk.

A mezőgazdasági termelés színvonalának emelése érdekében mindenekelőtt széleskörű termelési és áruforgalmi kapcsolatokot kell kiépíteni a város és a falu, az ipar és a mezőgazdaság között. Ilyen kapcsolatok kiépítése gazdaságpolitikánk legfontosabb feladata: „A NEP feladata — állapította meg Lenin — döntő, minden egyebet maga alá rendelő főfeladata — az, hogy megteremtjük az öszszefogást az új gazdaság között, amelyet elkezdünk építeni és a parasztság között, mely millió és millió paraszt megélhetésének alapja.”

Ezután Hegedűs elvtárs arról beszélt, hogy a termelőszövetkezetek és az egyéni dolgozó parasztságot népi demokráciánk államunk több gépi munkával, minőségi vetőmaggal, műtrágyával, jöminőségű apállatokkal látja el, az olcsóbb és jöminőségű termelés érdekében. A népi

(Folytatás a 2.ik oldalon)

Mi jellemzi jelenleg mezőgazdasági termelésünket?

Dolgozó parasztságunk a felszabadulás után nagy erőfeszítéssel és hősiessé munkával gyorsan helyrehozta a háború okozta károkat. Természetlagaink és állatállományunk nemcsak élelmet, hanem egyik-másik területen meg is haladják a felszabadulás előtti. Sok új módszer honosodott meg: a felszabadulás előttihez képest többszöröse nőtt a tarlóhántás, az őszi mélyszántás. Az elmúlt években elterjedt a szőlész, új kultúrák honosodtak meg (pl. a rizs) s az öntözött terület sokszorosára növekedett. Mindez mutatja, hogy a dolgozó parasztságot és termelőszövetkezeteket nagy érdeklődéssel fogadják mindazt az újat, amelynek alkalmazásával emelni lehet a termésátlagokat, az állattenyésztés hozamait és növelni lehet a földművelés kulturáltságát.

A mezőgazdasági termelés egyes területein megmutatkozó fejlődés ellenére is a termésátlagok és az állattenyésztés hozamai, különösen a szükségletek növekedéséhez képest — nem emelkednek kielégítően elsősorban azért, mert a mezőgazdasági termelés alapvető kérdéseinek megoldásában csak kevésrel jutottunk előre. Mindenekelőtt kevés gondot fordítottunk a talaj termelékenységének fokozására. Az elmúlt években a tagosítások miatt és a termelőszövetkezetek túlzott ütemű fejlesztése következtében, a falun termelési bizonytalanság lépett fel, amely odavezetett, hogy sok dolgozó paraszt nemcsak földjét nem javította, hanem még a szükséges trágyázást sem véggezte el. Az alapvető agrotechnikai munkálatokban is — bár a felszabadulás előtti helyzethez képest előrehaladtunk — még kevésbé a késedelem. Ez vonatkozik nemcsak a tarlóhán-

lásra és az őszi mélyszántásra, hanem a vetésre, a növényápolásra, és betakarítási munkákra is. Nem sikerült megteremteni az állattenyésztés hozama állandó növekedésének legfontosabb előfeltételeit, a szilárd takarmányalapot, sőt szalastakarmányaink vetésterülete csökkent. A kukorica vetésterülete nőtt ugyan, de termésátlaga nem múlta felül lényegesen a felszabadulás előtti, réteink és legelőink pedig továbbra is rendkívül elhanyagoltak.

Mindezek miatt meg kell állapítanunk, hogy mezőgazdasági termelésünk, beleértve a növénytermelést és az állattenyésztést is, alacsony színvonalon áll, és a jelenlegi helyzetben nem képes megfelelően kielégíteni népünk egyre növekvő szükségleteit.

A mezőgazdasági termelés elmaradottságának egyik legfőbb oka, hogy a mezőgazdaság szocialista átszervezésére irányuló politikában, különösen a közép-paraszt-kérdésben, hibákat követtünk el.

Elhanyagoltuk az egyéni dolgozó parasztságot, akiknek kezében van jelenleg is a szántóterület több mint hatvan százaléka. Ahelyett, hogy növeltük volna az egyéni dolgozó parasztságot a termelési kapcsolatok, leszüktettük azokat. A gépállomásokon egész év júniusáig olyan díjrendszert volt érvényben, amelyik szinte lehetetlenné tette, hogy a gépállomások egyéni dolgozóknak dolgozzanak. 1952-ben a gépállomások mindössze 47.000 normálholdnak megfelelő, a kedvezőbb feltételek mellett ez év őszén, már 300.000 normálholdnak megfelelő talajmunkát végeztek az egyéni dolgozóknak. Ez azonban a szükséglet-

hez képest még mindig nagyon kevés. Műtrágyát az egyéni dolgozóknak csak a szerződéses termelés keretében kaptak.

E téren komoly hibát követett el a földművelésügyi minisztérium és a Központi Vezetőség mezőgazdasági osztálya is.

A földművelésügyi minisztérium nagyon kevés érdemleges intézkedést tett az egyéni dolgozó parasztságot támogatására. A Központi Vezetőség mezőgazdasági osztálya pedig elmulasztotta feltárni a párt Központi Vezetősége előtt azt a súlyos helyzetet, amelybe az egyéni dolgozó parasztságot a mezőgazdasági termelés kerület.

Szállán, a Szovjetunió hasonló időszakában, nagyon élesen lépett fel ezzel a hibával — az egyéni parasztság lebecsülésével szemben. „Vannak emberek — mondotta — akik azt mondják, hogy az egyéni parasztság nem fejlődik tovább, ezért nem érdemes támogatni...” „Ezeknek az embereknek semmi közük nincs pártunk vonalához”.

Az elmúlt évek nagy eredménye, hogy a dolgozó parasztság százai megindultak a szövetkezés útján és ennek folytán jelenleg 4677 szövetkezetünk van, 263.700 taggal; kezükben van az ország szántóterületének mintegy husz százaléka. A termelőszövetkezeteken kívül mintegy 500 állami gazdaság alakult, amelyekhez az ország szántóterületének 13 százaléka tartozik. Ezen fejlődésnek a mezőgazdaság egész jövője és a szocializmus építése szempontjából nagy jelentősége van. Bár a Kisüzemi gazdálkodás lehetőségei mezőgazdaságunkban még koránt sincsenek teljesen kimerítve: a nagyüzemi gazdálkodás — még pedig a szövetkezeti nagyüzemi gazdálkodás — a fő útja annak,

* Részletek a beszédből

A mezőgazdaság fejlesztéséről beszélt Hegedűs András elvtárs a Központi Vezetőség ülésén

(Folytatás az első oldalról).

demokratikus állam ilyen támogatása és segítsége nélkül azok a célok, amelyeket a mezőgazdaságban magunk elé tűztünk, nem érhetők el.

A termelési kapcsolatok kiszélesítése és megerősítése a dolgozó parasztsággal, kedvezően hat nemcsak a mezőgazdasági termelés növelésére, hanem a munkásosztály és a dolgozó parasztság viszonyára, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségére is.

A termelőszövetkezeteket a mezőgazdasági termelés felemelésére irányuló programunkhoz segíteni alhoz — mondotta Hegedűs elvtárs, — hogy érvényre jusson kibontakoztató és nagyüzemi termelés fölénye.

A termelőszövetkezetekkel és dolgozó parasztsággal való termelési kapcsolatok kiszélesítésében, a mezőgazdasági program végrehajtásában fontos szerepe van az állami gazdaságoknak és gépállomásoknak. Az állam rajtuk keresztül adja a legnagyobb és legközvetlenebb termelési segítséget a termelőszövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoknak. Az állami gazdaságok feladata, hogy ártermelésük fokozása az önköltség csökkentése mellett, minőségi vetőmaggal, tenyészállattal, a tudomány módszereinek gyakorlatban való meghonosításával az egész mezőgazdasági termelés motorjává váljanak. A gépállomások pedig terjesztik ki tevékenységüket mind a termelőszövetkezetek, mind az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoktól kezdve egészen a földművelés egész mezőgazdaságunkban magasabb színvonalra emelkedjék.

Ahhoz, hogy az állam a dolgozó parasztoknak és termelőszövetkezeteknek termelési színvonaluk növeléséhez nagyobb segítséget tudjon adni, át kell csoportosítani beruházásainkat. Az elmúlt három évben a mezőgazdaságba — beleértve ez évet is — ötmillió forintot ruháztunk be. Ezt az elkövetkezendő három évben két és félszeresére kell emelni, és a mezőgazdasági termelés fejlesztésére csak állami eszközökből mintegy 12—13 millió forintot kell fordítani.

A mezőgazdasági beruházások növelésével, a beruházások átcsoportosításával elsősorban is meg kell gyorsítani a mezőgazdaság gépesítését, mert a földművelés színvonalának emelése ennélkül lehetetlen. A mezőgazdaság számára 18.000 új traktort kell adni és ezzel a mezőgazdasági traktorparkját mintegy 30.000-re, azaz a jelenleginél több mint kétszeresére kell emelni.

Az iparon belül a beruházások átcsoportosításával műtrágyagyártásunkat úgy kell fejleszteni, hogy a mezőgazdaság az 1956. évben 600.000 tonna műtrágyát használhasson fel, ami háromszor annyit jelent, mint amennyit az 1953. évben és nyolcszor annyit, mint amennyit a nagyiparban Magyarországon 1939-ben felhasználtak.

A következő három év alatt a mezőgazdasági beruházások növelésével az öntözött területeket újabb 160.000 kat. holddal kell növelni, ami kerekén tízszerese annak, amennyit 1934-ben a nagyiparban Magyarországon összesen öntöztek.

Hegedűs elvtárs ezután rátért arra, hogy a következő három évben szőlők és gyümölcsösök telepítésének elősegítésére csak állami eszközökből 372 millió forintot kell fordítani. Nagy összegeket kell fordítani a rétek és legelők megjavítására. Silóépítésre 3 év alatt 306 millió forintot kell fordítani. Az egyéni dolgozó parasztokat is segítik a

silóépítésben. E célra hitelt biztosítanak számukra.

Jelentős állami támogatást kell nyújtani mindazoknak az intézkedéseknek a végrehajtásához, amelyek a mezőgazdasági termelés általános színvonalának emelését szolgálják. Így állami támogatással kell végrehajtani a minőségi vetőmagvak cseréjének kiterjesztését, a heterozis-kukorica elterjesztését, a dolgozó parasztoktól és termelőszövetkezetektől jöminőségű apátokkal való ellátást.

A mezőgazdasági beruházások átcsoportosítása, a mezőgazdasági termelés fokozott állami támogatása széleskörű termelési kapcsolatokhoz létre a város és a falu között, kedvező feltételeket teremt mind az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoktól, mind a termelőszövetkezetektől és állami gazdaságok számára, termelési tagok gyors emelésére, az állattenyésztés gyors fejlesztésére.

A mezőgazdasági termelés fejlesztéséhez adott termelési segítség mellett nagyon nagy jelentősége van a város és a falu közötti áruforgalmi kapcsolatok egészségese alakulásának. A mezőgazdasági termelés elmaradottságához hozzájárult az is, hogy az elmúlt években ezek a kapcsolatok nemcsak nem erősödtek, hanem szűkebb térre szorultak. Emiatt mind a dolgozó parasztoktól, mind a termelőszövetkezetektől érdeklődésük erősen csökkent.

A termőtalajok termékenységének növeléséről

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésének alapja a talaj termékenységének fokozása. A talaj termékenységének növelése alatt azt értjük, hogy talajainkat olyan állapotba hozzuk, hogy a termőtalaj megfelelő morzsalképes szerkezettől legyen a növények táplálkozásának egész szakasza folyamán, rendelkezzen jöminőségű, elegendő mennyiségű szerves anyaggal, humusszal, a természetű növénykultúra természetesen által megkövetelt nedvességtartalommal és tápanyagmennyiséggel. A termékenység fokozása a fenti feltételek kialakításában, illetőleg fenntartásában áll.

Hazánkban is százezer holdjával taláink olyan területeket, ahol a talaj szerkezetében végbement rombolás keletkezett. A mutató a kapitalista talajromboló gazdálkodás hatásait.

Jórészt a talajkiszároló kapitalista gazdálkodási módnak volt a következménye az, hogy a kapitalista gazdálkodás utolsó hat évtizedében — jölehet közben megnőtt az állattalomány és így az istállótrágyázás lehetősége is és jelentős fejlődés történt a mezőgazdaság gépesítésében, — mégis a búza termésátlaga nem nőtt, hanem csökkent.

Mi a mezőgazdasági termelés nem a talaj kiszárolása alapján akarjuk emelni, mint ez a kapitalizmusban történt, hanem ellenkezőleg, a talaj termékenységének növelése útján; azaz nem egy-két évig akarunk jó termést elérni, hanem meg akarjuk vetni az alapját az állandó magas termelésnek. A szovjet tudósok kimutatták, hogy a talaj termékenységének fokozására és ezzel a termelés általában növelésére szinte korlátlan a lehetőségeink — Viljamsz mondja: „A termések határtalanul fokozhatók, ha egyidejűleg befolyásolni tudjuk a mezőgazdasági növények növekedésére és fejlődésére ható tényezők egész komplexumát”. Ezt a tényt igazolják a jól dolgozó állami gazdaságok, isz-ek és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoktól terméseredményei is.

Hegedűs elvtárs a továbbiakban a talaj termékenységének növelését hangsúlyozta. Beszél

kent a mezőgazdasági termelés fokozásában.

Az áruforgalmi kapcsolatokat és a termelés fokozásában való érdeklődését csökkentette a begyűjtési rendszer túlfeszítettség. Emellett begyűjtési szerveink gyakran megsértették a törvényességet és sokszor előfordult, hogy olyanoktól vettek igénybe terményeket, akik beadási kötelezettségüket már teljesítették.

Mindez, a szabad forgalmat korlátozó intézkedésekkel együtt megakadályozta, hogy a dolgozó parasztság jelentős mennyiségű terméket tudjon a szabad piacra vinni. Ez csökkentette a dolgozó parasztoktól és termelőszövetkezetektől érdeklődést a terméslátogatók fokozásában. Egyben növelte a központi készletből ellátottak számát és odavezetett, hogy a szabadforgalom kifejlődése helyett, még egészen kis falvakat is központi készletekből láttunk el zsírral, kenyérral, hússal.

Pártunk Központi Vezetősége és a kormány eddigi határozatai már sokat javítottak ezen a helyzeten.

A város és falu közötti áruforgalmi kapcsolatok egészségese fejlesztésének nagy szerepe van a falu megfelelő árucikkekkel való ellátásának is. Az elmúlt években ezen a téren jelentkező hibák hátrányosan érintették a termelésben; részben azért, mert a

dolgozó parasztoktól termelési kedve csökkent, a falu iparcikkokkal való gyenge ellátottsága miatt részben azért, mert sokszor hiányoztak a mezőgazdasági termeléshez szükséges legfontosabb cikkek, mint a kézi-szerszám, növényvédőszer, például a rézgálic, vagy a kocsikenőcs.

A város és falu közötti egészségese áruforgalom kifejlődése érdekében iparunknak és kereskedelmi szerveinknek feltétlenül gondoskodniuk kell arról, hogy a falu kielégítő mértékben lássák el megfelelő iparcikkokkal, mert ez növeli a termelési kedvet és ugyanakkor a termelés számára nélkülözhetetlen áruk biztonságát is jelenti.

A mezőgazdaság fejlesztésének a programja lényegesen különbözik minden eddigi olyan határozattól, amit pártunk és kormányunk a mezőgazdaság fejlesztésére hozott, elsősorban tekintetben, hogy a kitűzött célok elérésére mozgósítja népgazdaságunk összes igénybe vehető erőforrásait, iparunkat, közlekedésünket.

A program végrehajtásában az állami és pártiszervek, a tanácsok feladata nem az utasítások tömkelegének kiadása, hanem a falu és a város közötti kapcsolat tényleges fejlesztése: azaz nem adminisztratív úton, hanem gazdasági szervezéssel és politikai tömegmunkával.

nem jut idő. A megoldás: sokkal nagyobb gépi segítséget kell adni mindkét alapvető mezőgazdasági munka elvégzéséhez mind a termelőszövetkezeteknek, állami gazdaságoknak, mind az egyéni dolgozó parasztoknak.

A talaj termékenységének növeléséhez tartozik a talaj védelme, különösen az eső és szél pusztító hatásaitól szemben. Hatádként meg kell kezdeni a talaj adottságaitól függően a vízszintes talajművelés alkalmazását, a fásítást, az évelőfűvet vetést, szél által veszélyeztetett területeken pedig mezővédő erdősávokat kell ültetni: s addig, amíg ezek hatása nem érezhető, sávos vetéssel kell védeni a termőtalajt.

Legnagyobb megoldásra váró kérdés: a szik javítása, amely már több mint két évszázad óta foglalkoztatja haladó tudósainkat és szakembereinket. Szikeseink termővé tétele leggyakorlatibb eszközének bizonyult az öntözés, amelyre nagy lehetőségünk vanakk. Tekintve, hogy szikeseink zöme a Tiszántúlon van. Ezen terület nagyrésze, a már tervbe vett öntözési rendszerek megépítése után öntözhető lesz. A szikeseink termékenységének öntözéssel való növelése megkezdte az egy holdon nyert terméshozamot: azokon a szikes legelőkn, ahol átlagosan 3—4 mázsa termésnek megfelelő fű terem, öntözéssel holdanként 14—15 mázsa rizs termelhető, amely forintban kifejezve legalább ötvenszer többet ér.

Szikeseink azonban csak akkor válnak igazán termővé, ha az öntözés segítségével, szakítva az egyoldalú rizstermeléssel, velősforgót vezetünk be, ha a rizs után öntözött füves-heres keveréket honosítunk meg és ennek segítségével, hosszabb idő alatt igazi termőtalajt teremünk, az elrontott sziktalaj helyébe. Ez az egész népgazdasági termőerő növelése szempontjából fontos munka most vette kezdetét. Ezen az úton a Tiszántúli, Hajdú, Szolnok, Békés és Csongrád megyék szikes területein gazdag, magasszintű földművelést tudunk teremteni. Ezzel a kérdéssel tudósainknak és szakembereinknek is úgy kell foglalkozniuk, mint a magyar föld termékenységének fokozásának egyik legfontosabb megoldásra váró feladatával.

A szik után a legnagyobb javításra szoruló területek a laza homoktalajok, amelyek termékenységük legnagyobb mértékű kibontakozásának — hosszú évtizedek tapasztalatai alapján — a legjobb módja szőlők és gyümölcsösök telepítése.

A homokos területek megjavításának azonban általános módszere még sem lehet a szőlő és gyümölcsösök telepítése. Ezek a területek gyorsan meglehet és kell is javítani a terméshozamokat, zöldségtermesztéssel.

A mezőgazdasági termelés előtt álló feladatok között a legalapvetőbb az ország lakosságának maradtalan és zavartalan ellátása a legfontosabb élelmiszerekkel, kenyérral, liszttel és testárfélékkel, hogy soha többé ne fordulhasson elő zavar dolgozóink kenyérelátásában, és ne ismétlődhessék meg olyan helyzet, mint amilyen ez év első felében volt. E cél érdekében nemcsak az évi rendes szükségletet kell biztosítani, hanem jelentős tartalékokat is kell gyűjteni, hogy az ország lakosságát mindenféle körülmények között el tudjuk látni kenyérral. E feladat megoldásához évente legkevesebb 30—32 millió mázsa kenyérgabonát, húzat és rozst kell termelnünk. Hogy tudjuk biztosítani ezt?

A kenyérgabonafélék vetésterülete az elmúlt években csökkent s a felszabadulás előtti tíz év átlagánál többszöröse területtel kevesebb. Ez évben az előzetes jelentés szerint közel 3,4 millió holdat vetettünk be öszibúzával és rozssal, azaz több mint 300.000 holddal többet, mint az elmúlt évben.

Megoldottnak a kenyérgabona kérdést a mi viszonyaink között csak akkor tekinthetjük — mondotta Hegedűs elvtárs — ha a jelenlegi vetésterületet fenntartva, kenyérgabonából elérjük a kat. holdankénti 9 mázsa termést, azaz akkor, ha az elmúlt hat év átlagához képest kat. holdanként egy-másfél mázsával emeljük a termésátlagot.

Majd a vetésterületek kijelöléséről és az őszi korai elvetésének jelentőségéről beszélt Hegedűs elvtárs.

Az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoktól és termelőszövetkezeti tagok egyéni is messzemenően érdekeltek abban, hogy kenyérgabonából nagy termést érjenek el. A beadási kötelezettségtől és csak a szántóföld területétől és minőségétől függ. Minden mázsa többletermést tehát szabadpiacra kerülhet értékesítésre. Az egy mázsa helyesen alkalmazott nitrogénműtrágya legalább másfél mázsa terméstöbbletet hoz, azaz 80 forintos befektetés fél év alatt több mint 3—4-szeresen térül vissza. Az a fogasolás, vagy hengerezés, amit tavasszal a búzavetéseken végeznek — persze csak akkor, ha szükséges és ha idejében végzik — könnyen hozhat kat. holdanként egy mázsa terméstöbbletet, azaz 200—300 forintos jövődelemtöbbletet. Párt- és tanácsiszerveink ne sajnálják az időt és fáradságot, behatároltan tanulmányozzák meggyilkban, illetve járásaikban a kenyérgabona termelés helyzetét, az élenjáró termelőszövetkezetek, dolgozó parasztoktól és állami gazdaságok tapasztalatait, ezek elterjesztésével biztosítsák a kenyérgabonafélék nagy termésátlagát.

A növénytermelésen belül — a kenyérgabona kérdés megoldása mellett — a legfontosabb a takarmánytermelés növelése és ezzel szilárd takarmányalap, azaz jelentős takarmánytartalék létesítése. A takarmány döntő szerepet játszik az állati szervezet kialakulásában és a hozamok növelésében, mint az állat fajta, vagy származása. Sehol a világon még nem alakult ki nagy tejelő képességű, nagyhozamú állomány bőséges takarmány nélkül.

(Folytatás a 3. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalon)

A szilárd takarmánytermelés orsz. jelentősége van. A szilárd takarmánytermelés tudunk elvételkel az összes lék közül a legnagyobb értékű terméskukorica és Emellett sokmillió melléktermék, mannyként felhasználás nélkül a takarmányválnak jelentős ilyen többek számára. a cukor

Az

A növénytermelés nagy csoportja a jónövények. Után dolgozóknak, azán ezen a téren eredményt, megvetésterületet, előtérhez képes

Az ipari együttes vetést növelése nem vagy a kenyérgabonával az komoly Ugyanakkor a miszeriparnak kell kapnia ahogyan szükséglet tudja elégtelen módja van: a velése. A legsárgok, termelésénél gazdazsziok kiváló tatják legjobb megieő hatáket.

Ezeket akkor felelőben kon a terület az ipari növelésükre a vannak: ahol ismerik a növelelt, és ezal sen termelők nunk kell a amikor is te

Népünk való ellátás után a legn az állatteny az élelmiszertosszág szemp után közvetl és termékei a tojás köv az állate nyersanyagok könnyűipar bört, gyapjú

Az állatt csak eléri, felszabadulá azonban ha az állattalor pest kevesk az állattalor 50 emelni a gondozás

A lóteny dekében els zetek kell szerint a g lótenyésztés engedhetőv lényeges es

Sok tapo hogy a mé tásának n állomány e gasfokú gé csak hogy a jelenlegi úsát, han nyos növel és zsidrad A orszá és zsidrad a legnagyobb tésényezt hűsszükség

